

RESUMÉ:**AN 2007 00002 – VR 2005 02182 – GOSHA <w> - Forvekslelighed - Ibrugtagning**

Der blev fremsat indsigelse mod registreringen af ordmærket VR 2005 02182 GOSHA med henvisning til, at mærket var forveksleligt med GOSHA BY VERO MODA stiftet ved ibrugtagning. Styrelsen tog delvist indsigelsen til følge og ophævede registreringen for "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25. Registreringen blev opretholdt for klasserne 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25. Denne afgørelse blev indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, som stadfæstede Styrelsens afgørelse.

KENDELSE:

År 2007, den 26. oktober afsagde Ankenævnet for Patenter og Varemærker (Hans Chr. Thomsen, Michael Dorn, Steffen Gulmann og Jens Schovsbo) følgende kendelse i sagen **AN 2007 00002**

Klage fra

AKTIESELSKABET AF 21. NOVEMBER 2001
Danmark
v/ Bech-Bruun Advokatfirma

over

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 3. november
2006 vedrørende indsigelse fremsat mod VR 2005 02182
GOSHA <w>, der indehaves af
E. Tjellesen A/S
Danmark
v/ Kornerup Jensen & Lund Poulsen

Ankenævnet har behandlet sagen skriftligt.

Ankenævnet udtaler:

Ankenævnet finder, at indsiger igennem ibrugtagning har stiftet varemærkeret for GOSHA BY VERO MODA i klasse 25 "Tøj for kvinder". Ankenævnet finder, at der er

lighed imellem indehavers registrerede mærke GOSHA og indsigers mærke GOSHA BY VERO MODA.

Ankenævnet finder ikke, at indsiger har fremlagt materiale, der godtgør ibrugtagning af GOSHA BY VERO MODA i klasserne 18 og 3 eller "fodtøj" i klasse 25. Af disse grunde stadfæster Ankenævnet Styrelsens afgørelse af 3. november 2006, således at registreringen opretholdes for klasserne 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25.

Herefter bestemmes:

Den påklagede afgørelse stadfæstes.

Sagens baggrund:

Den 15. april 2005 indleverede Internationalt Patent-Bureau A/S, på vegne af E. Tjellesen, Danmark, en ansøgning om registrering af ordmærket GOSHA for

Klasse 03: Blegemidler og andre midler til vask og rensning af tøj, præparater til rengøring, polering og fjernelse af pletter, sæbe, parfumerivarer, æteriske olier, kosmetiske præparater, hårvand, tandplejemidler.

Klasse 18: Læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer (ikke indeholdt i andre klasser), skind og huder, kufferter og rejsetasker, paraplyer, parasoller og spadserestokke, piske og sadelmagervarer.

Klasse 25: Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning.

Varemærket blev registreret den 15. juni 2005 og efterfølgende offentliggjort i Dansk Varemærketidende den 29. juni 2005.

I brev af 2. juli 2005 fremsatte Clemens Advokater A/S på vegne af Aktieselskabet af 21. november 2001 indsigelse mod nævnte registrerings gyldighed med henvisning til varemærkelovens § 23 i lovbekendtgørelse nr. 782 af 30. august 2001.

Indsiger henviste til, at indehavers ordmærke, VR 2005 02182 GOSHA, er forveksleligt med indsigers ældre rettighed i form af varemærket GOSHA BY VERO MODA stiftet ved ibrugtagning.

Indsiger har ved breve af 2. juli 2005 samt 3. februar 2006 indsendt materiale vedrørende brugen af mærket GOSHA BY VERO MODA. Indsiger gjorde gældende, at der er stiftet en varemærkeret ved ibrugtagning for beklædningsgenstande og accessories, herunder smykker, solbriller, tørklæder og bælter.

Indsiger gør derfor gældende, at der for så vidt angår indehavers registrering i klasse 25 er tale om varer af samme art. For så vidt angår varer i klasse 3 og 18, gør indsiger gældende, at disse varer er af lignende art, at de til en vis grad er forbundet med beklædningsgenstande, at deres potentielle kunder ofte er de samme, at de komplementerer hinanden, og at de ofte sælges i de samme butikker.

Indsiger gør desuden gældende, at udsendelse af materiale om en ny ydelse/vare og efterfølgende presseomtale er tilstrækkeligt til at etablere en varemærkeret stiftet ved ibrugtagning. Indsiger henviser i den forbindelse til U2000.1351H Elysium.

Vedhæftet brev af 22. marts 2006 har indsiger indsendt en erklæring om, at Aktieselskabet af 21. november 2001 er indehaver af alle Bestseller koncernens varemærker, herunder såvel registrerede som uregistrerede rettigheder til mærket GOSHA BY VERO MODA. Den indsendte erklæring er udateret.

Der er henvist til varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2.

Indehaver har ved breve af 11. oktober 2005 samt 16. februar og 6. juni 2006 udtalt sig i sagen.

Indehaver bestrider, at indsiger har stiftet en ret ved ibrugtagning til varemærket GOSHA BY VERO MODA forud for indehavers indlevering af ansøgning om varemærket GOSHA den 15. april 2005.

Indehaver gør gældende, at modeshowet den 7. april 2005 var en i forhold til offentligheden lukket forberedelseshandling, at presseomtalen af indsigers mærke må betegnes som forsvindende lille, og at en enkelt avisartikel er den eneste dokumenterede offentlige omtale af mærket forud for indehavers ansøgningstidspunkt, samt at varerne først lå klar i forretningerne 4-5 måneder efter præsentationen på modeshowet. Indehaver gør derfor gældende, at denne sag adskiller sig væsentligt fra U2000.1351H Elysium.

Indehaver er derimod enig med indsiger i, at GOSHA er forveksleligt med GOSHA BY VERO MODA, samt at varer i klasse 25 kan være og meget ofte er at anse som identiske med eller af lignende art som varer i klasse 3 og 18.

Efter indehavers opfattelse har indsiger ikke anvendt mærket GOSHA BY VERO MODA for andre varer end beklædningsgenstande, og indehaveren modsætter sig derfor, at indsigelsen udvides til at omfatte accessories, herunder smykker, solbriller, tørklæder og bæltter.

Indehaver indsender materiale, der viser, at indehaver har en række ældre mærker, der alle består af eller indeholder ordet GOSH. Indehaver gør gældende, at de ældre rettigheder kunne have udelukket en eventuel registrering af varemærket GOSHA BY VERO MODA, hvis indsiger havde ansøgt herom.

Endelig bemærker indehaver, at indsigers "Erklæring vedrørende rettigheder til varemærket GOSHA BY VERO MODA" er udateret.

Den 3. november 2006 traf Patent- og Varemærkestyrelsen afgørelse i sagen og tog delvist indsigelsen til følge og ophævede registreringen for "beklædningsgenstande og hovedbeklædning i klasse 25. Registreringen blev opretholdt for klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25. Styrelsen begrundede afgørelsen med følgende:

"... Lovgrundlaget

Ifølge varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2, er et varemærke udelukket fra registrering, hvis

"der ved brug her i landet er erhvervet ret til et identisk eller forveksleligt varemærke eller til et andet i erhvervsvirksomhed anvendt identisk eller forveksleligt tegn før tidspunktet for ansøgningen af det yngre varemærke eller eventuelt tidspunktet for den fortrinsret, der gøres gældende til støtte for ansøgningen af det yngre varemærke, hvis indehaveren af den ældre ret kan forbyde brugen af det yngre mærke."

3. Vurdering og konklusion

3.1. Har Aktieselskabet af 21. november 2001 ret til at fremsætte indsigelse

Indsiger har vedlagt brev af 22. marts 2006 indsendt "Erklæring vedrørende rettigheder til varemærket GOSHA BY VERO MODA".

Det er styrelsens vurdering, at selv om denne erklæring er udateret, er den fyldestgørende dokumentation for, at Aktieselskabet af 21. november 2001 er indehaver af enhver rettighed som måtte være stiftet i Bestseller koncernen til mærket GOSHA BY VERO MODA.

Styrelsen har lagt vægt på, at erklæringen er indsendt efter styrelsens opfordring her til den 28. februar 2006. Det må derfor lægges til grund, at erklæringen er underskrevet i perioden mellem 28. februar og 22. marts 2006.

3.2. Har indsiger stiftet en ret ved ibrugtagning

Indsiger har indsendt diverse materiale til dokumentation for en ibrugtagen ret til mærket GOSHA BY VERO MODA for beklædningsgenstande og accessories, herunder smykker, solbriller, tørklæder og bæltter.

Materialet består blandt andet af kopi af en brochure og eksempler på kollektionen (indsigers bilag 1 og 26), diverse skrivelser og materiale vedrørende modeshow den 7. april 2005 og lanceringen af den nye kollektion (bilag 2 – 5, 11 – 13, 16 – 19), artikler og annoncer i aviser og blade (bilag 6 – 10, 14 og 21 – 24), udskrifter fra hjemmesiden costume.dk (bilag 20 og 25), kopier af ordrebekræftelser (bilag 27 – 32), samt revisorerklæring vedrørende ordremodtagelser i perioden 1. april til 31. december 2005 (bilag 33).

En række bilag vedrører perioden forud for modeshowet den 7. april 2006. Selv om disse bilag ikke viser brug af mærket GOSHA BY VERO MODA, indikerer de tydeligt, at indsiger vil lancere en ny kollektion – og et nyt varemærke – på modeshowet den 7. april 2006. Dette stemmer også overens med, at indsiger bevidst har ønsket at hemmeligholde sit nye mærke frem til lanceringen.

Det må lægges til grund, at mærket bliver introduceret for offentligheden på modeshowet den 7. april 2005. Umiddelbart i forbindelse hermed udsender indsiger en

pressemædelelse og andre skrivelser, hvor det nye mærke bliver omtalt. Få dage senere omtales mærket i den landsdækkende avis BT. Det må vurderes, at mærket herefter er kommet fuldt ud til kendskab i offentligheden og ikke kun er kendt for branchen eller for pressen.

Det er derfor styrelsens vurdering, at de forberedelseshandlinger, som indsigers har foretaget, er nok til at stifte en varemærkeret. Det er dog en forudsætning, at forberedelseshandlingerne følges op af en reel brug af varemærket efterfølgende. Dette er også i overensstemmelse med U2000.1351H Elysium.

Efter lanceringen af det nye mærke modtog indsigers en række ordrebekræftelser, med aftale om levering af varer 4-5 måneder senere. Ligeledes viser revisorerklæringen (bilag 33), at indsigers har modtaget en række ordrer vedrørende GOSHA BY VERO MODA resten af 2005. Det må antages, at en periode på 4-5 måneder fra lanceringen af en ny kollektion til den ligger klar i butikkerne ikke er unormalt i tøjbranchen. Styrelsen lægger derfor til grund, at indsigers har foretaget de nødvendige skridt til at etablere og vedvarende anvende det nye mærke.

Ud fra en samlet gennemgang af det indsendte materiale, er det styrelsens vurdering, at indsigers har brugt varemærket for "tøj til kvinder". Derimod kan det ikke konkluderes, at der er stiftet en varemærkeret til andre varer. Dette skyldes, at en enkelt afbildning af eksempelvis et smykke eller et par solbriller ikke er nok til at dokumentere, at der er stiftet en varemærkeret ved ibrugtagning. Ej heller kan det lægges til grund, at lanceringen af et nyt mærke i tøjbranchen "automatisk" omfatter varer som f.eks. smykker og solbriller.

Det er derfor styrelsens vurdering, at indsigers har stiftet en varemærkeret ved at tage mærket GOSHA BY VERO MODA i brug og vedvarende anvende det for "tøj til kvinder".

3.3. Krænker indsigers ibrugtagne rettighed indehavers ældre rettigheder

Indehaver har indsendt materiale, der viser eksistensen af en række ældre rettigheder til mærket GOSH. Indehaver gør gældende, at indehavers ældre rettigheder kunne have forhindret en eventuel registrering af mærket GOSHA BY VERO MODA.

Denne sag vedrører risikoen for forveksling mellem den ældre rettighed GOSHA BY VERO MODA i forhold til det angrebne, yngre mærke GOSHA. Når indsigelsesgrundlaget som her er et varemærke stiftet ved ibrugtagning, kan styrelsen under særlige omstændigheder tage hensyn til indehavers tidligere brug af mærket. Anvendelse af varemærkelovens § 15, stk. 4, nr. 2, kræver nemlig, at indehaveren af den ældre ret (GOSHA BY VERO MODA) kan forbyde brugen af det yngre mærke (GOSHA). Dette vil ikke være tilfældet, hvis indehaveren af det angrebne mærke kan dokumentere, at retten til det angrebne mærke er stiftet *før* indsigers stiftede sin ret (og dermed også *før* indehaveren af det angrebne mærke indleverede sin varemærkeansøgning).

Da det indsendte materiale ikke vedrører en tidligere brug af det mærke, som indsigelsen vedrører, nemlig GOSHA, kan styrelsen ikke lægge vægt på materialet.

Spørgsmålet om, hvorvidt indsigers brug af mærket GOSHA BY VERO MODA krænker indehavers ældre rettigheder til mærket GOSH, henhører under domstolene.

3.4. Forvekslelighed

Indehavers mærke: GOSHA

Registreret for: "Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning" i klasse 25.
En række varer i klasse 3 og 18.

Indsigers mærke: GOSHA BY VERO MODA

Taget i brug for: "Tøj til kvinder"

Det er styrelsens vurdering, at mærkerne ligner hinanden.

Indehavers mærke består af ét ord, GOSHA. Indsigers mærke består af fire ord, GOSHA BY VERO MODA. Det indsendte materiale viser, at indsiger anvender mærket i en figurlig udformning, hvor GOSHA er det dominerende element, mens ordene BY VERO MODA står under GOSHA i en meget mindre og mere stilistisk skrifttype. BY VERO MODA fremstår som en tilføjelse, og vil af forbrugeren blive opfattet som en henvisning til indsigers virksomhed.

Synsmæssigt og lydligt ligner mærkerne hinanden, fordi indehavers mærke er identisk med det første og det figurligt mest fremhævede ord i indsigers mærke.

Ordet GOSHA har ingen kendt betydning i Danmark og er derfor stærkt særpræget. Da det ingen betydning har i Danmark, kan der ikke lægges vægt på den begrebsmæssige lighed ved sammenligningen af mærkerne.

Ud fra en samlet vurdering af mærkerne er det styrelsens opfattelse, at der er en så høj grad af lighed mellem mærkerne, at beskyttelsesomfanget kan udstrækkes til at omfatte ligeartede varer.

Indsiger har dokumenteret en varemærkeret stiftet ved ibrugtagning og vedvarende anvendt for "tøj til kvinder".

For så vidt angår disse varer, er der derfor direkte sammenfald med visse varer omfattet af indehavers registrering, da indehaver har registreret overbegrebet "beklædningsgenstande" i klasse 25.

Styrelsen vurderer, at "tøj til kvinder" ligner andre former for beklædningsgenstande samt hovedbeklædning.

Dette skyldes, at tøj til mænd og børn ofte sælges fra de samme butikker og dækker det samme formål, som tøj til kvinder, nemlig at beskytte, varme og afdække krop-

pen. Hertil kommer, at grænserne er flydende for, hvornår et bestemt stykke tøj er til kvinder eller til mænd eller børn.

Hovedbeklædning sælges også primært i tøjbutikker og har til formål at beskytte og afdække hovedet.

Kunderne kan derfor foranlediges til at tro, at et eksempelvis et tørklæde til mænd, et par jeans til et barn/teenage-pige eller en hue kommer fra den samme producent, som sælger GOSHA BY VERO MODA til kvinder.

Derimod er der ikke en tilsvarende lighed mellem tøj til kvinder og indehavers registrering for fodtøj eller for varerne i klasse 3 og 18.

Inden for fodtøj eksisterer der selvstændige distributionsled, og fodtøj vil derfor oftest blive solgt fra en anden butik, end der hvor man køber tøj til kvinder.

Ligeledes findes der specialforretninger, der sælger varer i klasse 3 og 18, og også disse varer vil derfor som udgangspunkt blive solgt i andre butikker end dem, der sælger tøj til kvinder. Desuden har disse varer et andet formål end beskyttelse/afdækning af kroppen. Eksempelvis har en taske til formål at opbevare ting, og en paraply har til formål at beskytte mod regn.

3.6. Konklusion

Det er styrelsens vurdering, at indsiger har stiftet en varemærkeret forud for indehavers varemærkeansøgning ved at tage mærket GOSHA BY VERO MODA i brug og vedvarende anvende det for "tøj til kvinder".

Styrelsen vurderer, at der er en høj grad af lighed mellem GOSHA og GOSHA BY VERO MODA. Der er lagt vægt på, at ordet GOSHA er et stærk særpræget ord, og at det er fremhævet i den figurlige udformning af indsigers mærke. Beskyttelsesomfanget af indsigers varemærkeret skal derfor udvides til også at omfatte lignende varer.

Indehavers varemærke er registeret for overbegrebet "beklædningsgenstande", og der er derfor direkte sammenfald af varer i forhold til "tøj til kvinder". For så vidt angår beklædningsgenstande ud over tøj til kvinder samt hovedbeklædning er det styrelsens vurdering, at disse varer er ligeartede med "tøj til kvinder".

Indsigelsen tages derfor delvist til følge, og registreringen ophæves for "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25. Registreringen opretholdes for klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25..."

Denne afgørelse indbragte Clemens Advokater på vegne af Aktieselskabet af 21. november 2001 med brev af 3. januar 2007 for Ankenævnet for Patenter og Varemærker med anmodning om delvist at omgøre Patent- og Varemærkestyrelsens af-

gørelse af 3. november 2006. Klager anmodede i brevet om, at sagen blev sat i bero på grund af, at der verserer en sag ved Sø- og Handelsretten mellem parterne. Anmodningen blev ikke imødekommet, idet sagen ved Sø- og Handelsretten er ankesagen uvedkommende.

Klager fremførte følgende:

"...Vedr.: VR 2005 02182/V1/KKP – Indsigelse mod varemærket GOSHA – anke af afgørelse.

Idet jeg skal henvise til Patent- og Varemærkestyrelsens indsigelsesafgørelse i sagen VR 2005 02182 af 3. november 2006, indbringes Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse hermed for Patentankenævnet.

Patentankenævnet anmodes om delvist at omgøre Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse således, at Indsigelsen ligeledes tages til følge i klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25, og registreringen ophæves for klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25.

Jeg skal dog samtidig anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om at udsætte sagens behandling, idet man fra modpartens side har anlagt sag ved Sø- og Handelsretten omkring krænkelse af rettigheder til varemærket GOSH, se vedlagt kopi af stævning med bilag.

Sø- og Handelsretssagen vedrører således som det fremgår ikke samme varemærker som nærværende indbringelse af Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 3. november 2006, idet krænkelsessagen baseres primært på varemærket GOSH, og der foreligger derfor ikke umiddelbart en situation omfattet af varemærkelovens § 46.

I henhold til princippet i varemærkelovens § 23 stk. 2 jf. § 28 stk. 5 gøres det imidlertid gældende, at nærværende sag bør afvente den verserende Sø- og Handelsretssag, idet nærværende sag ikke har nogen betydning mellem parterne såfremt modparten opnår medhold i den verserende Sø- og Handelsretssag.

På baggrund af det ovenfor anførte tages forbehold om at fremkomme med yderligere dokumentation og bemærkninger i forbindelse med indbringelsen..."

Klagers fuldmægtig, Clemens Advokater v/Advokat Claus Barrett Christiansen, meddelte i brev af 14. januar 2007, at han fremover vil føre sagen fra Advokatfirmaet Bech-Bruun.

Klagers fuldmægtig, Bech-Bruun Advokatfirma, fremsendte yderligere dokumentation i brev af 29. januar 2007 med følgende kommentarer:

"...Deres AN 2007 00002 – Anke af afgørelse – vm GOSHA

Idet jeg henviser til Ankenævnets skrivelse af 15. januar 2007, fremsendes herved yderligere dokumentation og bemærkninger.

Det gøres gældende at Aktieselskabet af 21. november 2001 forud for indleveringen af ansøgning om varemærket VR 2005 02182 har stiftet ret til varemærket GOSHA BY VERO MODA for tasker ved ibrugtagning.

Til dokumentation herfor vedlægges som bilag 34 et eksemplar af en taske samt som bilag 35-36 diverse fotos fra modeshowet den 7. april 2005, hvoraf fremgår, at Aktieselskabet af 21. november 2001 sælger tasker under varemærket GOSHA BY VERO MODA.

Aktieselskabet af 21. november 2001 har således fra tidspunktet for modeshowet den 7. april 2005 solgt tasker under varemærket GOSHA BY VERO MODA. På modeshowet fik samtlige deltagere/fremmødte udleveret et eksemplar af den i bilag 35 vedlagte taske.

Der følger desuden af OHIM's afgørelse i 2008/2000 TJ's/TJ Collection, at "tasker i klasse 18 er tæt forbundet med beklædningsgenstande og fodtøj i klasse 25, således forstået, at de sandsynligvis vil blive anset for accessories til (yder)tøj og endda fodtøj (eksempelvis dame håndtasker). Selv hvis det ikke er normalt for producenter af beklædningsgenstande direkte at producere og markedsføre håndtasker, er det rimeligt at antage, at en betydelig andel af forbrugerne anser sådanne produkter for at være supplerende accessories, idet de er tæt koordinerende med (yder)tøj og fodtøj og meget vel vil blive distribueret af samme eller forbundne producenter, ydermere, vil disse produkter kunne findes i de samme butikker (min oversættelse)".

Samlet set medfører dette, at Aktieselskabet af 2. november 2001 må anses for at have stiftet ret til tasker i klasse 18.

Det gøres endvidere gældende, at der er en nøje sammenhæng mellem "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25 og "fodtøj" i klasse 25, idet der imellem tøj- og skobranschen er brancheglidning, således forstået, at det er meget almindeligt, at indehavere af varemærket for tøj i stort omfang bruger de samme varemærker til fodtøj og vice versa. Der vil derfor være en nærliggende risiko for, at omsætningskredsen forveksler de i sagen omhandlede mærker, herunder foranlediges til at tro, at varerne kommer fra samme virksomhed eller fra samarbejdende virksomheder.

Det følger af First Board of Appeal's afgørelse i R 634/2001-01 pkt. 32, at "fodtøj, sko og støvler principielt tjener samme formål, som beklædningsgenstande: de er beregnet til menneskelig påklædning, både som beskyttelse mod elementerne og som

modeartikler og kan som sådan ofte findes i de samme afdelinger af store varehuse i de samme detailbutikker. Forbrugerne, der søger at købe beklædningsgenstande, vil forvente at finde fodtøj i den samme afdeling eller i samme butik og vice versa. Hertil kommer, at mange producenter og designere designer og producerer begge dele. Det gælder især detailkæder og kædeforretninger, som ofte vil udbyde fodtøj og beklædningsgenstande under samme varemærke (min oversættelse)".

Som eksempler herpå kan eksempelvis DKNY, ZARA og Gucci og Tommy Hilfiger, jf. bilag 37-40.

Det følger desuden af OHIM's afgørelse i 849-1999 Ducks Unlimited/Dr. Rehfeld Handelsgesellschaft, at "hovedbeklædning, sko og hjemmesko er beregnet til brug på henholdsvis hovedet og fødderne. Eftersom beklædningsgenstande er beregnet til brug på disse dele samt andre dele af kroppen, er de af samme art. Disse produkter er beregnet til at dække dele af kroppen og supplerer derfor hinanden. Disse produkter sælges desuden ofte i de samme forretninger som beklædningsgenstande. Ydermere er deres slutbrugere, forbrugerne, de samme (min oversættelse)",

På baggrund af det ovenfor anførte fastholdes det, at der for så vidt angår klasse 18 og "fodtøj" i klasse 25 er tale om varer af samme eller lignende art som "beklædningsgenstande" i klasse 25, og at varemærket VR 2005 02182 GOSHA er forveksleligt med varemærket GOSHA BY VERO MODA, hvilket medfører risiko for forveksling, jfr. Varemærkelovens § 4, stk. 1..."

Indklagedes fuldmægtig, Kornerup Jensen & Lund Poulsen Advokater, kommenterede anken i brev af 15. marts 2007 og fremførte:

"... Vedr.: Deres ref.nr. AN200700002.

Som fuldmægtig for indehaver E. Tjellesen A/S skal jeg hermed fremkomme med min udtalelse til klagers anke af 3. januar d.å. og supplerende udtalelse hertil af 29. januar d.å.

I klagers ankeskrivelse af 3. januar 2007 anmodes Patentankenævnet

"om delvist at omgøre Patent- og varemærkestyrelsens afgørelse således, at indsigelsen ligeledes tages til følge i klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25, og registreringen ophæves for klasse 3 og 18 samt "fodtøj" i klasse 25."

Hertil skal indehaver indledningsvis bemærke, at klager hverken i anken af 3. januar eller supplementskrivelsen af 29. januar 2007 med ét ord har begrundet klagers anke i relation til indehavers registrering af varemærket GOSHA for klasse 3 eller klasse 18, bortset fra "tasker" i klasse 18.

Efter indehavers opfattelse skal en anke for at kunne behandles som en anke begrundes, hvorfor manglende begrundelse for hele eller dele af anken må føre til afvisning af den eller de dele af anken, der ikke er begrundet.

Det gøres således gældende, at klagers anke for så vidt angår klasse 3 og klasse 18, bortset fra "tasker" i klasse 18 skal afvises.

For en sikkerheds skyld gøres det subsidært gældende, at klagers anke for så vidt angår klasse 3 og klasse 18, bortset fra "tasker" i klasse 18 skal nægtes imødekommet, hvorved i det hele henvises til indehavers anbringender for Patent- og Varemærkestyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsens begrundelse i relation hertil i indsigelsesafgørelsen af 3. november 2006 samt det nedenfor anførte.

For så vidt angår den herefter tilbageværende del af klagers anke:

1. registreringen af ordmærket GOSHA for "tasker" i klasse 18 samt
2. registreringen af ordmærket GOSHA for "fodtøj" i klasse 25

skal indehaver for begge registreringers vedkommende ligeledes gentage anbringendet for Patent- og Varemærkestyrelsen, hvorefter det bestrides, at klager har stiftet en ret til varemærket "Gosha by Vero Moda" ved ibrugtagning for nogen varer forud for indehavers indlevering af ansøgning om varemærket "GOSHA" den 15. april 2005. Der henvises herved i det hele til det anførte herom i breve af 11. oktober 2005, 16. februar og 6. juni 2006 samt medfulgte bilag.

Indehaver skal i den forbindelse fremhæve/gentage,

at klager pr. den 15. april 2005 hverken havde fået registreret varemærket GOSHA BY VERO MODA eller lignende mærker eller indgivet ansøgning herom,

at klager pr. den 15. april 2005 ikke med et eneste ord på nogen af koncernens hjemmesider på internettet nævnte det omhandlede varemærke GOSHA BY VERO MODA eller den påtænkte senere ibrugtagning heraf,

at formiddagsavisen BT (der havde et oplag på ca. 139.000 aviser om søndagen i 2005) var det eneste medie, der før den 15. april 2005 blot antydningvist havde omtalt tøjmærket GOSHA BY VERO MODA, og dette alene i en annonce, der krævede nærlæsning for at læseren af bladet ville have fået kendskab til mærket,

at der ikke før i juni måned 2005 fremkom et eneste resultat med tilknytning til klager ved søgning efter ordet GOSHA på verdens mest anvendte søgemaskine på internettet, Google,

at den tøjkollektion for hvilket varemærket GOSHA BY VERO MODA skulle tages i brug ikke var i nogen butikker før juli/august 2005, og

at der ikke før i juni/juli 2005 i nogen butik, noget medie eller andet sted blev annonceret eller på anden måde foretaget markedsføring overfor forbrugeren for tøj til

kvinder for hvilket varemærket GOSHA BY VERO MODA senere skulle tages i brug.

Allerede på dette grundlag må anken i relation til de nævnte registreringer nægtes taget til følge.

I det omfang Ankenævnet ikke kan give indehaver medhold heri skal indehaver subsidiært bestride, at klager på nogen måde og på noget tidspunkt har taget GOSHA BY VERO MODA i brug for "tasker" i klasse 18 og "fodtøj" i klasse 25 forud indehavers varemærkeansøgning af 15. april 2005, herunder bestride, at klager med sin ibrugtagning af mærket GOSHA BY VERO MODA for "tøj til kvinder" kan kræve indehavers registrering af varemærket GOSHA for "tasker" i klasse 18 og "fodtøj" i klasse 25 ophævet.

Der henvises herved i det hele til det af Patent- og Varemærkestyrelsen anførte herom i indsigelsesafgørelsen af 3. november 2007 på side 6, afsnit 2, side 8, afsnit 8 og 9 samt side 9, afsnit 1, som indehaver kan tilslutte sig.

Ud fra klagers argumentation i skrivelse af 29. januar 2007 og klagers henvisning til de af klager fremlagte afgørelser (bilag 41-43) må indehaver i den forbindelse forstå klager således, at klager i anken tager udgangspunkt i, at klager forud for indehavers indlevering af ansøgning om varemærket GOSHA har taget varemærket GOSHA BY VERO MODA i brug for overbegrebene "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25.

Dette er der imidlertid på ingen måde tale om.

Derimod er der tale om, at klager i bedste fald alene kan anses at have taget varemærket GOSHA BY VERO MODA i brug for den langt snævre varegruppe "tøj til kvinder" forud for indehavers varemærkeansøgning vedrørende ordmærket GOSHA, og også alene blev anset at have stiftet varemærkeret til mærket GOSHA BY VERO MODA for "tøj til kvinder" ved ibrugtagning forud for indehavers varemærkeansøgning vedrørende ordmærket GOSHA i Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 3. november 2006.

Den omstændighed, at indehavers registrering for "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25 blev ophævet med henvisning til den begrænsede varemærkeret som klager ansås at have stiftet ved ibrugtagning er ikke – som fejlagtigt antaget af klager - det samme som at sige, at klager således også har stiftet varemærkeret for "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25 ved ibrugtagning.

Når det i sagen skal vurderes, i hvilket omfang klager med klagers eventuelt stiftede varemærkeret til GOSHA BY VERO MODA ved ibrugtagning kan kræve indehavers registrering af varemærket GOSHA for "tasker" i klasse 18 og "fodtøj" i klasse 25 ophævet skal der således alene tages udgangspunkt i klagers eventuelt stiftede ret til

mærket GOSHA BY VERO MODA for "tøj til kvinder" og ikke i overbegrebene "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" i klasse 25.

Af samme årsag kan de af klager fremlagte 3 afgørelser (bilag 41-43), der alle vedrører ældre registrerede rettigheder til mærker for varer i klasse 25 og dermed overbegrebene "beklædningsgenstande og hovedbeklædning" ikke anvendes som direkte sammenligningsgrundlag i forhold til nærværende sag.

Indehaver gør i den forbindelse gældende, at der ikke er tilstrækkeligt grad af sammenfald mellem varer i den snævre varegruppe "tøj til kvinder" og varer i de bredere varegrupper "tasker i klasse 18" og "fodtøj" i klasse 25 til, at klager kan kræve indehavers registrering af varemærket GOSHA for de 2 sidstnævnte varegrupper ophævet – hverken helt eller delvist.

Det skal hertil bemærkes, at den i omfang begrænsede beskyttelse man i sagens natur opnår ved alene at stifte mærkeret ved ibrugtagning i forhold til stiftelse ved registrering i hele klasser netop er baggrunden for, at "professionelle" varemærkeindehavere stort set undtagelsesvist altid vil sørge for at deres mærke registreres som helhed for den vareklasse som den pågældende varer hører til i samt for de til denne klasse stødende klasser, herunder naturligvis sørge for, at registrering sker inden offentliggørelsen af varen under det mærke den skal markedsføres.

Klager har efter det oplyste end ikke taget skridt til at få registreret varemærket GOSHA BY VERO MODA forud for introduktionen af tøjkollektionen under dette mærke på modeshowet den 7. april 2005 og klager har derved bevidst løbet den risiko, der bestod i ikke at få stiftet varemærkeret i videre omfang end for "tøj til kvinder".

Dette skal ikke komme indehaver til skade.

I relation til klagers anbringende, hvorefter klager gør gældende, at klager må anses at have stiftet ret til varemærket GOSHA BY VERO MODA for tasker ved ibrugtagning gøres det derudover særligt gældende, at det materiale som klager med skrivelser af 29. januar 2007 har fremlagt til støtte for anbringendet på ingen måde udgør dokumentation for klagers anbringende.

Der henvises herved til, at den som bilag 34 fremlagte taske er identisk med den på bilag 35 og 36 afbillede taske, og således er der kun fremlagt dokumentation for, at én taskemodel har været anvendt i forbindelse med den forberedende lancering af mærket på modeshowet den 7. april 2005, og kun at den har været anvendt i direkte forbindelse med modeshowet.

Efter det i sagens bilag 11 oplyste er der endvidere tale om, at den pågældende ene taskemodel alene blev lavet som en "limited edition", hvorved - efter det for indehaver oplyste - skal forstås, at tasken kun har været udleveret til de på modeshowet fremmødte og ikke på noget tidspunkt på anden måde har været introduceret for offentligheden eller mulig at erhverve for den almindelige forbruger.

Hertil kommer, at der ej heller er noget af det af klager i øvrigt fremlagte i sagen, der blot antydningvist taler til støtte for, at klager på noget tidspunkt har solgt eller sæl-

ger tasker af nogen art under mærket GOSHA BY VERO MODA. Tværtimod kan det konstateres, at der ikke er en eneste taske – eller fodtøj - blandt de varer, der fremgår af de som bilag 27-32 fremlagte ordrebekræftelser vedrørende salg af tøj under mærket, ligesom der ej heller ses at være en eneste annonce, der indeholder oplysninger om, at andet end "tøj til kvinder" sælges under dette mærke.

End ikke i klagers indsigelse af 2. juli 2005 er konkret salg af tasker gjort gældende eller nævnt.

På denne baggrund er det indehavers opfattelse, at det under denne sag må lægges til grund, at klager ikke på noget tidspunkt efter den 7. april 2005 har haft brugt mærket GOSHA BY VERO MODA for tasker, og at klager følgelig ikke har anvendt mærket vedvarende for tasker endside taget mærket i brug for tasker og dermed ej heller stiftet nogen ret til mærket for tasker ved ibrugtagning, jf. varemærkelovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Denne opfattelse støttes af de af indehaveren indhentede oplysninger fra flere Vero Moda forretninger i Københavnsområdet, hvor tøj under mærket GOSHA BY VERO MODA efter det oplyste sælges fra, der samstemmende lyder på, at ingen sælger tasker under mærket GOSHA BY VERO MODA, og ingen har kendskab til at der eksisterer markedsføring af tasker under dette mærke.

Efter indehavers oplysninger er sagen da også den, at Bestseller koncernen har fået registreret et selvstændigt varemærke, PIECES ACCESSORIES, reg.nr. VR 2005 02529 for klasserne, 3, 9, 14, 18, 25, 26, hvorunder såkaldte accessories, herunder smykker, sko, tasker, briller, bæltter, tørklæder, hovedbeklædning, etc. samlet markedsføres.

Når klager i skrivelsen af 29. januar 2007 anfører:

"Aktieselskabet af 21. november 2001 har således fra tidspunktet for modeshowet den 7. april 2005 solgt tasker under varemærket GOSHA BY VERO MODA."

kan der efter indehavers umiddelbare opfattelse derfor godt være tale om noget der kunne se ud som et forsøg på vildledning af Ankenævnet og indehaver (indehaver tager i givet fald forbehold for enhver adækvat reaktion overfor klager) og i bedste fald er der tale om et i enhver henseende udokumenteret anbringende, der ikke kan lægges til grund under Ankenævnets behandling af sagen.

På ovennævnte baggrund gøres det gældende, at Patent- og varemærkestyrelsens afgørelse af 3. november 2006 skal stadfæstes..."

Den 2. maj 2007 afgav Patent- og Varemærkestyrelsen følgende udtalelse:

"... Vedrørende varemærket GOSHA

Som svar på Ankenævnets brev af 20. april 2007 skal styrelsen udtale følgende:

Styrelsen har ved afgørelsen af 30. november 2006 bl.a. fundet, at klager ved brug af mærket GOSHA BY VERO MODA i forbindelse med et modeshow den 7. april 2005 har stiftet varemærket til dette mærke i relation til varerne "tøj til kvinder".

Klager har i brev af 29. januar 2007 henvist til, at klager ved modeshowet den 7. april 2005 også påbegyndte brugen af mærket GOSHA BY VERO MODA i forhold til varen "tasker". Til dokumentation herfor, har klager til Ankenævnet sendt bilagene 34-36, der består af et eksemplar af en taske, og billeder som efter det oplyste er taget på modeshowet den 7. april 2005.

Det er i forbindelse med de nævnte bilag oplyst, at den indsendte taske var en taske, der blev uddelt til alle gæster på modeshowet. Denne taske syntes også at være den taske, der fremgår af de billeder fra modeshowet, som klager har indsendt. Imidlertid fremgår taskerne ikke af noget af det andet materiale, der er indsendt i sagen, herunder ordrebekræftelser, artikler, annoncer og eksempler fra kollektionen. Taskerne syntes således at have været anvendt som en "reklame-gimmick" i forbindelse med modeshowet, og ikke som et egentligt varemærke for varen "tasker". Efter styrelsens opfattelse savnes der således mere entydig dokumentation for, at taskerne har været markedsført som en egentlig vare, førend det kan konkluderes, at klager har stiftet varemærket til GOSHA BY VERO MODA også for varer i klasse 18 forud for ansøgningens indlevering den 15. april 2005.

Vi skal i den forbindelse tillade os at henvise til Ankenævnets afgørelse af 4. december 2001 i sagen AN 2000 00019, i hvilken sag styrelsen og Ankenævnet fandt, at anbringelse af et varemærke på varer, der ikke har været udbudt i almindelig handel, men som er brugt som reklamemateriale, ikke udgør reel brug af varemærket i varemærkelovens § 25's forstand. Under hensyn til det af klager oplyste om brugen af "tasken" i forbindelse med modeshowet den 7. april 2005 finder styrelsen, at situationen i den nævnte afgørelse er analog med situationen i nærværende sag. Det er derfor styrelsens opfattelse, at de indsendte bilag 34-36 ikke viser en videre brug af mærket GOSHA BY VERO MODA, end det styrelsen fandt dokumenteret i forbindelse med styrelsens afgørelse af 3. november 2006.

Klager har endvidere henvist til, at OHIM har truffet flere afgørelser, hvorefter bl.a. tasker anses for ligartede med beklædningsgenstande og fodtøj.

Styrelsen er enig med klager i, at det ikke er ualmindeligt, at tøjproducenter/modehuse producerer eller designer såvel tøj og sko som tasker og såkaldte accessories, herunder smykker, ligesom der er flere tøjproducenter/modehuse der lancerer parfume o. lign. under de samme mærker som de anvender for tøj etc.. Ligeledes er det ikke ualmindeligt, at de nævnte varer vil kunne købes i de samme butikker, ligesom varernes indbyrdes overensstemmende eller komplementerende design kan være bestemmende for forbrugerens valg af produkt. Styrelsen finder derfor ligesom OHIM, at der er en vis lighed mellem de nævnte varer.

Styrelsen er imidlertid uenig med klager i, at den her beskrevne lighed mellem eksempelvis beklædningsgenstande og tasker medfører, at mærkerne også i relation til disse varer må anses for at være forvekslelige.

Styrelsen har i afgørelsen af 3. november 2006 bl.a. tillagt vægt, at det dominerende element i klagers mærke er ordet GOSHA. Det er dog ikke uden betydning for vurderingen af risikoen for forveksling mellem mærkerne, at mærket tillige indeholder ordene BY VERO MODA, dette uanset denne mærkedel fremtræder lidet dominerende i klagers figurmærke, der ser således ud:

GOSHA
BY VERO MODA

Ved styrelsens afgørelse af 3. november 2006 er der taget skyldigt hensyn såvel til det forhold, at ordelementerne BY VERO MODA fremstår lidet dominerende i mærket, som til de principper, der fremgår af EF-domstolens præjudicielle afgørelse af 6. oktober 2005 i sagen C-120/04 vedrørende mærket THOMSON LIFE.

I den nævnte præjudicielle afgørelse forholder EF-domstolen sig til den situation, at et yngre mærke (THOMSON LIFE) er sammensat af indehaverens virksomhedsnavn (THOMSON) og et ældre varemærke (LIFE). EF-domstolen blev i hovedsagen bedt om at tage stilling til, om der ved vurderingen af ligheden mellem mærkerne kan lægges mere vægt på mærkedelen LIFE, idet mærkedelen THOMSON blot henviser til indehaverens virksomhedsnavn.

I EF-domstolsafgørelsens præmis 30 udtaler domstolen følgende:

"Ud over det normale tilfælde, hvor gennemsnitsforbrugeren opfatter et varemærke som en helhed, og uanset den omstændighed, at helhedsindtrykket kan være domineret af en eller flere bestanddele i et sammensat varemærke, er det imidlertid på ingen måde udelukket, at et ældre varemærke, der anvendes af en tredjemand i et sammensat varemærke, som indeholder navnet på denne tredjemands virksomhed, i en konkret sag ved sin placering bevarer en selvstændig adskillelsesevne i det sammensatte tegn uden i øvrigt at udgøre dets dominerende bestanddel."

Endvidere anfører EF-Domstolen i præmis 31 følgende:

"I et sådant tilfælde kan det helhedsindtryk, som det sammensatte tegn skaber, forlede offentligheden til at tro, at de pågældende varer eller tjenesteydelser hidrører fra i hvert fald økonomisk forbundne virksomheder, og i så fald skal det fastslås, at der foreligger risiko for forveksling."

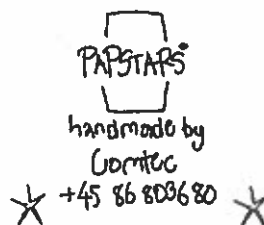
Endelig konkluderer EF-domstolen i præmis 37, at "... direktivets artikel 5, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at der i tilfælde af identiske varer eller tjenesteydelser kan være risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed, når det omtvistede tegn udgøres af en sammenstilling, dels af navnet på tredjemands virksomhed, dels af det registrerede varemærke, som har en normal adskillelsesevne, og dette varemærke uden i sig selv at skabe helhedsindtrykket af det sammensatte tegn ved sin placering bevarer en selvstændig adskillelsesevne heri."

Efter styrelsens opfattelse fandt EF-domstolen med andre ord, at mærket THOMSON LIFE godt kan anses for at være forveksleligt med mærket LIFE, hvis det må antages, at forbrugerne vil opfatte mærkedelen THOMSON som virksomhedsnavnet for indehaveren af varemærket, således at mærkedelen LIFE fremstår som et selvstændigt kendetegn i varemærket THOMSON LIFE.

Denne præjudicielle afgørelse ses at være i god tråd med styrelsens indsigelsesafgørelse af 4. november 2002 i sagen VR 2002 01169 vedrørende følgende mærker:

over for

I ovennævnte afgørelse er bl.a. lagt vægt på, at det bærende element i mærket til højre er ordet PAPSTARS, idet de øvrige ord (HANDMADE BY COMTEC) blot er en oplysning om, at produkterne er håndlavet af virksomheden Comtec. Styrelsen fandt følgelig, at mærkerne ligner hinanden.

Også Ankenævnet har haft anledning til at tage stilling til dette spørgsmål før, nemlig i følgende sager:

AN 2006 00011:

NANO-TEX

over for

Både styrelsen og Ankenævnet fandt at mærkerne var forvekslelige, bl.a. under henvisning til, at mærkedelen "by BECKER" har mindre betydning og blot fremtræder som en tilføjelse til hovedelementet TEX NANO.

AN 2005 00055:

BLUECOM over for PREH BLUECOMM

Ankenævnet fandt i denne sag, at anvendelsen af mærket PREH BLUECOMM kunne medføre en utilbørlig udnyttelse eller skade på det velkendte mærke BLUECOM. Ankenævnet henviser i sin begrundelse til styrelsens udtalelse i sagen af 30. juni 2006, i hvilken udtalelse det bl.a. anføres, at mærket Preh BlueComm både består af indehaverens virksomhedsnavn Preh samt ordet BlueComm, hvorfor BlueComm bevarer en vis selvstændig karakter, og derfor vil kunne opfattes i betydningen BlueComm-produkter fra Preh.

Som det fremgår af de nævnte sager har styrelsen, Ankenævnet og EF-domstolen praksis for, at visse mærkeelementer må anses for at have mindre betydning for vurderingen af ligheden mellem to mærker, såfremt disse fremstår som en henvisning til et virksomhedsnavn eller producenten af varen.

Hvornår et mærkeelement kan anses for at henvise til producenten af varen må afhænge af flere forhold, herunder om det rent faktisk er indehaverens navn, som dette var tilfældet i bl.a. ovennævnte sag vedrørende PREH BLUECOMM, eller om opbygningen af mærket resulterer i, at mærkedelen må formodes at henvise til producenten af varen. Sidstnævnte vil typisk være tilfældet når der anvendes formuleringer såsom "by BECKER", "by COMTEC", eller som i nærværende sag "BY VERO MODA". Med sådanne formuleringer indeholder det engelske ord "by" en klar henvisning til, at det der står efter "by" er navnet på producenten.

Dog fremgår det af EF-Domstolens præjudicielle afgørelse i THOMSON LIFE-sagen, at den vurdering af *helhedsindtrykket*, som EF-Domstolen finder må gælde i ovennævnte situationer, ikke indebærer, at der skal ses fuldstændig bort fra de elementer i mærkerne, der adskiller disse. Således henviser EF-domstolen i præmis 31 til, at den risiko for forveksling, der kan foreligge i det konkrete tilfælde, vil bestå i, at helhedsindtrykket af mærkerne kan forlede forbrugeren til at antage, at der er en forbindelse mellem mærkerne. Ligeledes henvises der til i præmis 37, at det er "*i tilfælde af identiske varer eller tjenesteydelser [der] kan være risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed*".

Det er styrelsens opfattelse, at ovennævnte betragtninger er i god overensstemmelse med *produktreglen*. Ligeledes er det styrelsens opfattelse, at THOMSON LIFE-afgørelsen indebærer, at i de tilfælde, hvor to mærker har et identisk mærkeelement, og dette mærkeelement må anses for at bevare en selvstændig adskillelsesevne i mærkerne, vil køberkredsen kun kunne antage en forbindelse mellem mærkerne, såfremt mærkerne vedrører identiske eller særdeles nært beslægtede varer eller tjenesteydelser.

Som det fremgår af afgørelsen af 3. november 2006 er det styrelsens opfattelse, at varerne "tøj til kvinder" er dels identiske med og særdeles nært beslægtede med de "beklædningsgenstande", der er omfattet af indklagedes registrering, idet grænserne er flydende for, hvornår et bestemt stykke tøj er til kvinder, mænd eller børn. Styrelsen skal fastholde denne vurdering.

Ligeledes skal styrelsen fastholde, at der ikke er en tilsvarende lighed mellem "tøj til kvinder" og de varer der er omfattet af indklagedes registrering i klasse 3 og 18, samt "fodtøj" i klasse 25. Om end der mellem disse varer og varen "tøj til kvinder" er en vis lighed, der udspringer af det forhold, at varerne kan hidrøre fra de samme producenter/modehuse, er de dog i relation til deres art og anvendelse meget forskellige. Under hensyn til denne forskel og det ovenfor anførte vedrørende rækkevidden af EF-Domstolens afgørelse i THOMSON LIFE-sagen, er der efter styrelsens opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag til at fastslå, at køberkredsen vil antage, at der er en forbindelse mellem mærkerne, når indklagedes mærke anvendes for varer i klasse 3 og 18, samt "fodtøj" i klasse 25.

Med denne yderligere begrundelse skal styrelsen fastholde afgørelsen af 3. november 2006 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Styrelsen skal således henstille til Ankenævnet, at den trufne afgørelse stadfæstes..."

Klager ønsker ikke, ved brev af 1. juni 2007, at fremkomme med yderligere indlæg.

Indklagede har ikke kommenteret styrelsens udtalelse.

